

Бон. Не вземай; вопросы-те ми на смѣхъ. Даль ли й бѣше ты извѣстіе че си быль дошелъ?

Ерн. Да, и ми ся отговори че ꙗнеможе да мя приеме.

Бон. Со все това ты влѣзе ли обаче?

Ерн. Да, влѣзохъ.

Бон. Че защо?

Ерн. За любопытство.

Бон. За какво любопытство?

Ерн. За да вида какво правиха Милордъ и жена-та ти.

Бон. Какво правиха? (сосъ гнѣвъ).

Ерн. О! Разговаряхася (съ лукаво подсмиваніе).

Бон. Какво рекоха когда-то тя видѣха?

Ерн. Госпожа-та ся причерви, а Кавалерина пожелтя.

Бон. Причерви ли ся Памела?

Ерн. Да, и като неможеше да задержи гнѣвъ-атъ си, отиде си съ единъ неприятный начинъ. Милордъ Артуръ начна послѣ да я оправдава; Дерзна да мя напсува, и ето причина-та на наша-та вражда.

Бон. Моля тя колко-то за сега гледай

